

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2011/8

Vakációs gyermekhét

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Tegyetek tanítvánnyá...!

A krisztuskövetők egyik legfontosabb küldetése az emberek Jézushoz segítése. A magyar társadalom többsége nem kapott bibliai neveltetést. Ennek ellenére a gyülekezetek alkalmai sok helyen kizárólag a már templomba járó, keresztyén emberek tanítását, megtartását szolgálják.

Gyülekezetünk alkalmai az érdeklődő emberek megszólítására:

– **1991** óta tartunk havonta egyszer, vasárnap délután interaktív **Családi istentiszteleteket** a hittanos gyermekek és szüleik számára, akik még többségében nem egyháztagok. Többen ezen az „előszobán” keresztül lettek Bibliaiskolások, gyülekezeti tagok.

– **1992** ősze óta tartjuk a vallásos neveltetést nem, vagy hiányosan kapott, de már érdeklődő felnőttek számára az egy tanéves, *Miért éljek?* című, Isten- és önismereti előadás-sorozatot, azaz a **Bibliaiskolát**. Tavaszunként közölük mindig többen jelentkeznek keresztteljedésre és konfirmációra.

– **2006** óta – ahogyan a bibliai András Jézushoz vezette testvérét, Pétert – próbáljuk mi is a családi, munkahelyi környezetünkben élő, érdeklődő embereket az ún. **András-szolgálat** által hívogatni, az ősszel elsősorban nekik tartott *Érdeklődők istentiszteleteire*, ahol felnőttként megtért gyülekezeti tagjaink bizonyágtételét is hallhatják. Néhányan így jutottak el a Bibliaiskolába is.

– **2009** óta minden ősszel, néhány vasárnap délután ún. **Átriumi beszélgetésekre** hívtuk egy tea mellé templomi környezetünk egy-egy részének lakóit, a levélszekrényekbe eljuttatott szórólapokkal. Célunk az, hogy a többségében nem keresztyén lakosokat is megszólítsuk, és formáljuk

az egyházképüket is. Néhányan így lettek Bibliaiskolások, és konfirmáltak is.

– **2011** őszen **Mire szomjazol?** címmel, új formában is szeretnénk szelíden megszólítani a templomunk előtt eljáró embereket, felkínálva nekik egy kis frissítő vizet is. Szeptember 16-án és 17-én, csütörtök és péntek délután 3 és 8 óra között néhány gyülekezeti tagunk kiül majd templomunk elé, és rövid beszélgetésre invitálja az arra járókat, kezükbe adva egy kis információs anyagot is.

Nem elég sajnálkoznunk, hogy sokan távol vannak Istentől és népétől, hanem nekünk kell a világ szerint élőkhez közelebb vinnünk az ő életüket is megújító evangéliumot. Keltsük fel bennük az érdeklődést a krisztusi élet iránt!

Az érdeklődőket megtérésre kell segítenünk. A megtérteket mélyebb Istenismeretre és szolgálatra kell tanítanunk, majd be kell állítanunk őket is a szolgálatba. Erre küld különös hangsúllyal most ősszel, az újabb gyülekezeti évünk kezdetén is minket az Úr: „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve..., tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én tanítottam nektek.” (Mt 28,18–19)

Püski Lajos

Örülök, hogy szomorú vagyok

Örülök, hogy szomorú vagyok. Egy évvel ezelőtt, amikor a püspök úr segédlelkészi szolgálatra kirendelt a Nagyerdei Gyülekezetbe, nagy örömet éreztem, mert sok szépet és jót hallottam erről a gyülekezeetről. De nemcsak öröm, hanem megtiszteltetés is volt számomra, hogy ide kerülhettem. Természetesen némi félelem is vegyült ebbe az érzésbe, vajon hogyan fogok helyt állni, mennyire tudok majd beilleszkedni, mennyire fogadnak el... Félelmem azonban nagyon hamar, már a tavalyi gyülekezeti táborban oszlani kezdett, hiszen már ott éreztem a gyülekezet szeretetét, a közösség összetartó erejét. Már ekkor láttam, hogy mindaz, amit a gyülekezeetről hallottam és magamban kialakítottam róla, csak halvány árnyképe annak, amilyen valójában.

Nagyon sokat tanultam ez alatt az egy év alatt a lelkészi hivatás szakmai és emberi oldaláról. Nagyon sokat köszönhetek mindenekelőtt Püski Lajos tiszteletes úrnak és kedves feleségének, Juditnak, valamint családtagjaiknak azért a szeretetért, amivel fogadtak, és amely szeretetet végig éreztem ittélétem alatt. Köszönöm a beosztott lelkésznek, Bertha Zolinak azt, hogy humorával, jó kedélyével még emlékezetesebbé tette a segédlelkészi évemet. Köszönöm a Matuzsálem ifi tagjainak, hogy elfogadtak ifivezetőjüknek. Örülök annak, hogy nagyon lelkes ifjú gyülekezeti tagokat ismerhettem meg személyükben, csakúgy, mint a gyülekezet más fiataljaiban. Köszönöm egyen-egyenként minden gyülekezeti tagnak, hogy kedvességükkel, szeretetükkel körülvettek. Nap mint nap azt éreztem, hogy nagyon jó itt lenni. Nagyon jó volt ott lenni az istentiszteleteken,

a zenés áhítatokon, a nyári táborokban, a különböző ifjúsági rendezvényeken, a teaházakban, a kerti partikon. Boldog vagyok, hogy élő gyülekezetet ismertem meg, ahol szinte mindenki ismeri a másikat, ahol lehet számítani egymásra.

Mindezeknek nagyon örülök, de szomorú is vagyok, hogy mindez immáron a múlt, hiszen életem egy fontos része véget ért. Örülök ugyanakkor annak, hogy Lajos bácsi úgy búcsúzott tőlem a gyülekezet közössége előtt, hogy az ajtó mindig nyitva áll előttem. Örömmel fogok mindig visszajönni.

Hálát adok Istennek, hogy ebben a gyülekezetben tölthettem segédlelkészi szolgálatomat. Isten áldását kérem a gyülekezet lelkipásztorainak és tagjainak életére.

„Az Úr legyen vigyázó közöttem és te közötted, amikor egymástól elválunk.”
(1Móz 31,49b)

*Szilágyi Krisztina Sára
segédlelkész*

Horizontális vagy vertikális szemlélet

Kik a szüleid? Milyen külső és belső tulajdonságaik vannak nekik és neked? Minden biztonnal hasonlítasz rájuk, hordozod vonásaikat. Az életkor előrehaladtával egyre szembetűnőbben jelennek meg bennünk felmenőink tulajdonságai. Tiszta apja! Mintha a száján köpte volna ki! – mondják néha az ismerősök.

Mennyei atyánkra vajon hasonlítunk-e? Látszik-e rajtunk, hogy hozzá tartozunk? Látszik-e keresztyénségünk a mindennapjainkban, vagy csak vasárnap, amikor istentiszteletre sietünk? Látszik-e abban, hogy minden dolgunkba bealkuláljuk Isten valóságát, vagy többnyire a múlandó, világi értékekre figyelünk? Látszik-e abban, hogy világszemléletünk vertikális, felfelé, Istenre tekintő, és nem csupán világi, anyagi, vízszintes, horizontális?

A tékozló fiú történetét jól ismerjük a Bibliából. Ebben megelevenedik az a folyamat, ahogy egy ember eljut a vízszintes, világi szemlélettől a függőleges, vertikális látásmódhoz. Rádöbben arra, hogy kihez is tartozik, hol is van az otthona, ki is az ő atyja, mit is keres ő távol az atyai háztól. Egyszer csak megérti, hogy korábbi útkeresésével célt tévesztett, nincs a helyén, nem jó irányt vett az élete: „Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened” (Luk 15,18b). Nekünk is fel kell egyszer tennünk magunknak a kérdést: kihez tartozom, hol vagyok, hová tartok, mi az életem értelme. Csak saját magam vagyok, egyéni törekvéseimmel, anyagi, földi, világi értékeimmel, egyéni elképzeléseimmel, vagy adok egy esélyt annak a verziónak, hogy „ha van Isten...” Ha elkezdem ebből a perspektívából szemlélni a dolgokat, életemet, a világot, akkor hama-

rosan minden meg fog változni. Egy másik élet, egy új élet rajzolódik ki előttem, ennek az új életnek az a neve: örök élet.

Az ember minden percben választ jó és rossz között. A horizontális szemléletű ember kiindulópontja, viszonyítási pontja: saját maga. Azt teszi, amit ő tart helyesnek, jónak, tanácsosnak, dicséretesnek. Világlátása szubjektív: amit ő jónak tekint, az a jó. A vertikális szemléletű ember Istenhez viszonyítja élete eseményeit. Nem tekinti tulajdonának mindazt, amivel rendelkezik, hanem úgy, hogy azt Istentől kapta azért, hogy mások javára használja. Nem birtokolni, gyűjteni, felhalmozni akar, hanem örökkévaló, mennyei kincsekre vágynak.

Annak megértése, hogy Istenhez tartozom: a megtérés. Annak megélése, hogy Isten az, aki hiányzik az életemből, Ő a hiányzó fél-részem, vele együtt vagyok egy egész: ez az egész-ség, azaz szellemi egészség. Annak életgyakorlattá válása, hogy nem vagyok egyedül, hanem Istennel járok, mert ő velem van: az üdvösség.

Hogyan tudok eljutni oda, hogy horizontális szemléletemből felemeljem a tekintetemet, és felfelé nézzek? Van egy híd, amely ezt lehetővé teszi: a kereszt. Jézus Krisztus váltságműve az, ami a vízszintestől felviszi a szemünket a függőleges irányba. Jézusban a Földre jött Isten szeretete, általa egészen közel jött hozzánk Isten. „Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust” (Ján 17,3). Ha felismerem, hogy Isten szeret engem, igent mondok erre, és Atyámnak tekintem őt, ezáltal szemeim új perspektívát pillantanak meg, a hétköznapi gondok világából egy új, örökkévaló országba érkezem.

Dr. Kálmánchey Márta

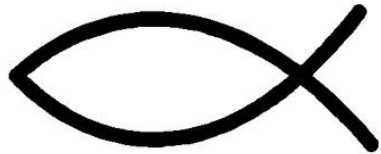
Vakációs gyermekhét

Az idei vakációs gyermekhét fő témája a szőlőmunkások példázata köré épült. A gyerekek a közös éneklés után négy kiscsoportban dolgozták fel a témát. A két hagyományos csoport mellett lehetett választani angol, illetve német nyelvű csoportok közül is. A játékos foglalkozások szünetében a konyhában segítkező önkéntesek bőséges tízóráival várták a résztvevőket.

A héten az egyik csoportban a vasárnapi istentiszteletre is készültek szolgálattal, ahol a feldolgozott példázatot jelenítették meg a gyermekek.

Köszönjük a körülbelül negyven gyermeknek a részvételt, a szülőknek a támogatást, az önkénteseknek a konyhai és minden egyéb segítséget, és a közel 10 csoportvezetőnek és segítőnek a szolgálatát!

(Szerk.)

*Presbiteri választási bizottság
fogadalomtétele*

Önként, dalolva

Te is rab vagy? És magadtól mentél oda? – tudakolta a kisfiam, miután a tavaszi önkéntesség napján hazatértem a Református Kollégium Óvodájában végzett munkánkból. Elmeséltem neki, hogy az ovijuk kertjének rendbetételén a debreceni börtön foglyaival együtt dolgoztunk: szülők és óvónők, teljes egyetértésben. A gyermek két kérdése jól összegezte, mit is éltem át azon a szombat délelőtt.

Ahogy a foglyokkal szorosan egymás mellett ástunk, kerítést és padokat festettünk, virágokat ültettünk, mindannyian hasonlóká váltunk. Ha segítségre volt szükség, ugyanolyan szolgálatkészen adták a vödröt a rabok, mint a szülőtársak. Ha kellett valaki egy nehéz facölöp megtartásához, bárkit megkérhettem erre. Ha pedig időnként felpillantottam, az én szemem is a foglár vigyázó tekintetével találkozott. *Ki szabad, s ki rab? Nincs semmi különbség* – gondoltam. Teológiailag sincs, hiszen tudjuk Pál apostoltól, hogy *a bűn törvényének rabjai vagyunk* (Róm 7,23). És sajnos arra is van esély, hogy jövőre mi sem csak szülőként veszünk részt az önkéntes óvodaszépítésben, hanem, mint a rabok közül néhányan, halálos közlekedési baleset – akár vétlen – okozóiként... A rabok mindannyian *szabadon* mehettek az óvodába segídezni vagy maradhattak távol a munkától. Nem kényszerítették őket, de döntésükkel nem is nyerhettek semmilyen kézzel fogható engedményt, mert már mindőjüknek közel volt a valódi szabadulás. Igazi önkéntesek voltak. És persze egy kicsit beleszippanthattak a szabadság levegőjébe is, egy rácsok nélküli világban.

S mi, szülők? Valóban mindannyian dalol-

va mentünk önkénteskedni az óvodába? *Magunktól*, ahogyan a kisfiam kérdezte? *Legyetek felkiáltójelekké!* – ez volt az országos program címe, s e mondat állt a munkához ajándékba kapott egyenpólónkon. Nekem viszont egykori tor-natanárunk szavai csengtek fülemben: *Úgy állsz, mint egy kérdőjel*. Nemcsak a talicska terhe miatt hajladoztam, hanem a kételyek is meggörbítettek. *Nem kertelek* – fogalmaztam meg szarkasztikusan az udvar *fűvesítése* közben –, *de nem könnyen áldoztam fel a szombat délelőttömet*. Más egyházi és gyülekezeti munka esetében, vagy épp a munkahelyi „csakha-van-egy-kis-időd”-típusú felkéréseket hallva is azt kérdezem időnként: *miért is vállalom el?* Jellemzően az esti órákban, a családdal való együttlét, vagy egy végre befejezendő, *valódi* munka helyett. *Ha nem önkéntelen, akkor ön kénytelen önkéntes munkát végezni!* – folytattam a rossz szócikkeket homoklapátolás közben, így összegezve az oktatási kormányzat nem sokkal korábban kihirdetett ötletét az iskolákban *kötelező (!) önkéntes munkáról*. Azért kockázatos ilyen programot indítani, mert a fiatalkori kényszer kedvet szeghet, felelős embernek meg önkéntes munkára amúgy sem könnyű nemet mondania. Akkor sem, amikor nem nagyon fülk hozzá a foga. Persze, még ilyenkor is élményekkel gazdagodhat, és a végén akár dalolni is elkezdhet.

Az óvodai szombat óta – meg Petőfi sorait kiforgatva – egyre inkább úgy látom, valódi önkéntes munkát akkor végezhetünk, ha, miként a *rabok*, *lehetünk szabadok*: merünk igent is, nemet is mondani a lehetőségekre.

Fazakas Gergely

Istennek hála, hogy a gyülekezeti életünk, különösen kiscsoportjaink elhelyezésére 2008-09-ben 210 négyzetméterrel bővíthettük épületünket. Ezzel nagy lépést tettünk gyülekezetünk további lelki és létszámbeli gyarapodásának külső segítésére. Presbitériumunk határozata szerint most az 1975-ben épült templomunk korszerűsítésére fordítjuk figyelmünket. Az elmúlt 36 év nyomai egyre inkább látszanak már templomunkon.

Ez a korszerűsítés három elemből áll:

- a nyílászárók hőszigeteltre való átalakítása,
- az úrasztala környékén pódium kialakítása,
- a fűtésrendszer korszerűsítése,
- stúdió kialakítása.

Első lépésben a Műszaki és gazdasági Bizottságunk az energiatakarékosság jegyében a nyílászárók korszerűsítésének lehetőségeit vizsgálta. Végül úgy határozott, hogy megtartva a fém kereteket, a jelenlegi szimpla üvegezést hőszigeteltre cserélteti.

A beérkezett pályázatok elbírálása szerint ez a munka 2.227.785 forintba fog kerülni. A kivitelezést a Czeller-Ber Kft. fogja végezni. A szerződéskötés folyamatban van. Terveink szerint a nyílászárók felújítása ősssel elkészül.

Adjunk hálát az Úrnak szép, korszerű otthonainkért és hordozzuk imádságainkban gyülekezeti otthonunk korszerűsítését is. Az Úrnak szánt hálaáldozatunkkal, adományainkkal pedig segítsük templomunk korszerűsítésének többlépcsős munkáját, hogy épületünk még jobban alkalmas legyen evangéliumi küldetésünk teljesítésére.

Püski Lajos

Az alábbiakban bátorításul közöljük a Zsinat elnökségének – Dr. Huszár Pál, főgondnok; Dr. Bölcskei Gusztáv, püspök – népszámlálásról szóló körlevelét. (Szerk.)

„2011 októberében Magyarországon népszámlálás lesz, melynek során, nem kötelező jelleggel, de az állampolgárok nyilatkozhatnak vallási, felekezeti hovatartozásukról is.

Tapasztalataink szerint a népszámlálási adatok sok esetben fontosak egyházunk megítélése és küldetésének támogatása kapcsán, ezért egész közösségünk érdeke, hogy a reformátusok minél nagyobb arányban nyilatkozzanak vallási hovatartozásukról.

Meggyőződésünk ugyanakkor, hogy a népszámlálási kérdőíven szereplő kérdés nemcsak a gyülekezeti tagokra vonatkozik, hanem mindazokra is, akik családi, neveltetésbeli vagy kulturális kötődésük révén a magyar református közösséghez tartozónak vallhatják magukat. Arra kérünk tehát minden magyar reformátust, hogy a népszámlálási kérdőív kitöltésekor vagy megválaszolásakor nyilatkozzon felekezeti hovatartozásáról.

Mivel a vallási hovatartozás nem tartozik a kötelezően megválaszolandó pontok közé, ezért nagyon fontos, hogy akkor is nyilatkozzunk reformátusságunkról, ha a kérdezőbiztos esetleg nem tenné fel az erre vonatkozó kérdést.

Biztatjuk tovább a gyülekezeteket és minden testvérünket, hogy környezetükben, családjukban a megfelelő tapintattal és tisztelettel hívják fel mások figyelmét is a népszámlálási kérdőív felekezeti hovatartozásra vonatkozó pontjára, ennek jelentőségére.”

*„Mert vizet árasztok a szomszjas földre, patakokat a szárazra.
Lelkemet árasztom utódaidra, áldásomat sarjadékaidra.” (Ézs 44, 3)*

Hírek

- ♦ **Úrvacsorai előkészítő alkalmak** lesznek *augusztus 18-án* csütörtökön és *19-én* pénteken (szombaton nem).
- ♦ **Úrvacsorás istentiszteletek** lesznek *augusztus 21-én* vasárnap fél 9-kor és fél 11-kor.
- ♦ **Átriumi beszélgetések** lesznek szórólapos meghívással *augusztus 4-én és 11-én* vasárnap délután 3 és 6 óra között.

„Csak a hálás ember
lehet boldog ember,
csak a hálás ember
elégedett ember,
csak a hálás ember
egyensúlyozott lélek.
S mégis ezt az egyet,
a háládatosságot
tanulják meg legkevésbé
az emberek.”

Ravasz László

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Aug. 14. Karasszon Dezső orgonál

Aug. 21. Dankos Attila orgonál

Aug. 28. Karasszon Dénes gondonkázik

Szept. 4. Nagy Timea blockflötézlik, Nagy Csaba Zoltán oboázik, Bessenyei Dorottya orgonál

Imádkozzunk...

- ♦ presbiteri szolgálatra való ajánlásokért,
- ♦ új segédlelkészünkért,
- ♦ új tanév kezdéséért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

19. évfolyam 8. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 450 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917